

ΕΤΟΣ Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΕΙΡ. 165

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἀθήναι τῆ 11 Ἀπριλίου 1882.

Τὸ παρὸν ἔτος ἀγγέλλεται εὐτυχές καὶ πλουτοπάροχον. Ὁμβροὶ συχνοί, καταπίπτοντες κατὰ τὴν ἑαρινὴν ταύτην ὥραν, καθ' ἣν ἡ λιγύφθογγος ἀηδῶν μέλπει τοὺς ἔρωτάς της καὶ τὰ ἄνθη ἐκπέμπουσι τὴν ἀρωματικὴν αὐτῶν εὐωδίαν, δροσιζοῦσι καὶ γονιμοποιοῦσι τὰς ἀρούρας. Αἱ μὲν ἄμπελοι προμηνύουσι τὸ τοῦ Ὁμήρου

«σταφυλῆσιν μέγα βρίθουσαν ἀλώην»

αἱ δὲ νομαὶ τῶν βοσκημάτων, χόρτον ἄφθονον καὶ χυλάδη. Ἀλλὰ καὶ ἡ πολιτεία συμμετέχει τῆς γενικῆς ταύτης φαιδρότητος καὶ εὐεξίας· καθότι ἡ κυβέρνησις κέκτηται πλειονοψηφίαν συμπαγῆ, μοχλὸν μεγάλων νεοελληνικῶν κατορθωμάτων. Ἀληθές ὅτι πάντες δὲν πιστεύουσιν εἰς τὴν διάρκειαν τῆς ἀδιασπάστου συνοχῆς τῆς πλειονοψηφίας, ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ ὀλιγοχρόνιος καὶ προσωρινὴ εὐτυχία, δὲν εἶνε εὐτυχία! Ἡ κυβέρνησις ἐπαγγέλλεται τὴν σύστασιν στρατοῦ καλῶς οργανωμένου καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, οἷαν οὐδέποτε ἐφαντάσθη ὁ Κίμων, ὅταν «ῶρθη διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ, φαιδρὸς ἀνιώνεις τὴν Ἀκρόπολιν, ἵππου τινὸς χαλινὸν ἀναθεῖναι τῇ θεῷ, ὡς οὐδὲν ἵππικῆς ἀλκῆς, ἀλλὰ ναυμάχων ἀνδρῶν ἐν τῷ παρόντι, τῆς πόλεως δεομένης.»

Τινὲς μεμφιμοιροῦντες θέλουσιν ἴσως παρατηρήσει, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐν μέλλοντι χρόνῳ θέλουσιν ἴσως κατορθωθῆ· ἀλλ' ἡ προσδοκία αἰσίου μέλλοντος δὲν εἶναι εὐτύχημα!

Οἱ τὰ πάντα κατακρίνοντες παρατηροῦσι προσέτι, ὅτι τὸ πραγματικὸν ἔλλειμμα τοῦ δημοσιευθέντος προϋπολογισμοῦ ἀνέρχεται εἰς 16 ἢ 17 ἑκατομμύρια δραχμῶν· ἀλλ' ἂς μὴ ἀνησυχῶσι, καθότι τὸ εὐτυχές τοῦτο ἔτος δύναται ἀμερίμνως νὰ καταβροχθίσῃ τὰ ἔνδεκα ἑκατομμύρια τοῦ περισσεύματος τῶν 120 ἑκατομμυρίων, ὡς καὶ τὴν ὠφέλειαν ἐκ τῆς

κατασκευῆς χαλκίνων νομισμάτων καὶ τὸ τίμημα τῶν ἐκποιομένων κτηνῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν αὐξήν τῶν ἐσόδων, ὑπολογιζομένην μέχρι τριῶν καὶ τεσσάρων ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Τὸ ἔτος λοιπὸν τοῦτο ὡς προερέθη, ἀγγέλλεται φαιδρὸν καὶ εὐτυχές. Ἀλλὰ τί τέχεται τὸ ἐπιόν, ἐὰν αἱ ἑπτὰ βέες, αἱ αἰσχυραὶ τῷ εἶδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκί, καταφάγωσι κατὰ τὸ ἐνύπνιον τοῦ Φαραῶ, τὰς ἑπτὰ βόας τὰς καλὰς τῷ εἶδει καὶ τὰς ἐλεκτάς; ἢ ἐὰν οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ τοῦ 1883, καταπίωσι τοὺς ἑπτὰ στάχους τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις τοῦ παρόντος ἔτους; Ἡ ἀπάντησις εἶνε εὐκλεος. Πρωθυπουργὸς θαυματουργός, ὡς ἄλλος Μωϋσῆς, θέλει πατήξει ἐν ἐκ τῶν πλουσιωτέρων χρηματοκιβωτίων τῶν παρ' ἡμῖν τραπεζῶν καὶ ἐξ αὐτοῦ, θέλει ἀναβλύσει ρεῦμα χρυσοῦν καὶ χάρτης τετιμημένους, λευκοὺς ὡσεὶ ἄργυρος· καὶ οὗτω θέλει αὐτὸς ἀναλάμψει ἡ εὐημερία τῆς Ἑλλάδος.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Εἰσέτι δὲν ἐλύθη ἡ ἀπορία μας ἐὰν τὸ ἐπὶ τινος σημείου φανερὸν ἀμυδρὸν φῶς κατὰ τὴν ἐπέεον τῆς παρελθούσης Τρίτης ἦτο πυγολαμπῆς ἢ φῶς ἠλεκτρικό. Θετικώτερα δὲ, ὡς ὑπῆρξεν ἡ ἐντύπωσις τῶν βεγγαλικῶν πυρῶν ἐπὶ τῶν πνευμόνων μας. Ἐν γένει δ' ἐπεκράτησε κατὰ τὴν νυκτερινὴν ταύτην ἑορτὴν σκότος βροχῶ. Ἐλπίζομεν νὰ μὴ λάθωσι τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα καὶ τὰ τῆς ἰατρικῆς συνόδου πρὸς τιμὴν

τῆς ὁποίας ἐγένετο ἢ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀποτυχούσα φωταψία.

* * *

Ἐπίσης ἄλυτος μᾶς ἔμεινε ἡ ἀπορία, τί ἄρα γε ἡννοεῖ ὁ πεπαιδευμένος καθηγητῆς κ. Ἀναγνωστάκης, εἰπὼν ἐν τῇ ἐναρκτηρίῳ τῆς ἰατρικῆς συνόδου ἀγορεύσει του, ὅτι χάρις εἰς τὴν σύνοδον αὐτὴν θὰ πύσωσιν οἱ ἰατροὶ μας νὰ ἦνε μεταπράται τῆς ξένης ἐπιστήμης καὶ θὰ δημιουργήσωσι πρωτότυπον ἐπιστήμην. Αὐτὸ δὲ τὸ θαῦμα πῶς θὰ γείνη διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ὀλιγομέρου ταξειδίου τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἐξοχωτάτων; Ἄλλως τε τὰ ἐν ταῖς ἐπιστήμαις διαπρέποντα σήμερον ἔθνη κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις πᾶν ὅ,τι παράγουσιν. Εὐτυχεῖ; δὲ ἡμεῖς, ἐὰν εἴμεθα ἐνήμεροι πάντων τῶν ἀλλαχού γινομένων, ἀφοῦ τοιαύτην πάσχομεν στεῖρωσιν. Ἐὰν εἴχομεν πρωτότυπα ἐπιστημονικὰ ἔργα, ἴσως ἀλλέως θὰ ἐσκεπτόμεθα. Καὶ ἐὰν εἴμεθα ἐνήμεροι τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιστήμης μεταπράται, εἶνε πιθανόν, ὅτι θὰ εἴχομεν καὶ ζώσαν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην.

* * *

Ὁ ἀρχαῖος θώραξ, ὃν εἶχε παραδώσει ὁ κ. Στήλιμαν πρὸς τὸν ἀρειοπαγίτην κ. Στεφάνου ἵνα ἐπιστρέψῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ζακύνθῳ Κυρίαν εἰς ἣν ἀνήκει, ὁ πολὺπλαγκτος οὗτος θώραξ, ἐγένετο κατ' αὐτὰς ἀφορμὴ ἀπιστεύτου ἀπανταχοῦ ἀλλοῦ ἢ ἐν Ἑλλάδι ἀποπείρας, ἥγουν ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Εὐστρατιάδης ἐδοκίμασε νὰ ἀφαιρέσῃ αὐτὸν διὰ τῆς βίας. Ἀπέχομεν νὰ διγνηθῶμεν ἐν λεπτομερείᾳ τὸ οἰκτρὸν τοῦτο ἐπεισόδιον. Ὁ κ. Εὐστρατιάδης, ὅστις πρὸ τεσσαράκοντα περίπου ἐτῶν καταγίνεται εἰς τὰ ἀρχαιολογικὰ χωρὶς ποτὲ νὰ συντελέσῃ εἰς τι σπουδαῖον πρὸς ὄργανισμὸν μουσείου ἢ συντήρησιν τῶν ἀρχαιοτήτων, εἶνε ἐκ τῶν ἀναριθμῶν ἐκείνων λογικωτάτων, οἵτινες ἔδωκαν ἑαυτοῖς δῆθεν εἰδικότητά τινα παρ' ἡμῖν. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην δὲν κρίνομεν αὐστηρῶς τὸν ἀρχαιολόγον τοῦτον, διότι ἐπὶ τέλους εἶνε ὅ,τι δύναται νὰ ἦνε. Ἄλλ' ἐκ τοῦ τελευταίου ἐπεισοδίου ὁ sui generis οὗτος ἀρχαιολόγος φαίνεται ἔχων περὶ ἰδιοκτησίας τὰς αὐτὰς συγκεχυμένας ἰδέας, ἃς καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν βουνῶν τοῦ κ. About. Κρίμα ὅτι αὐτοχειροτονήσας ἑαυτὸν ἀρχαιολόγον ὁ κ. Κακοστρατιάδης δὲν ἠκολούθησε τὸ στάδιον τῶν φυσικῶν κλίσεων του.

Ἐκ τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων ἰατρῶν

Τὸ Συνέδριον κατὰ τοῦτο ἠδύνατο νὰ κληθῇ καὶ συνέδριον ἀρχαιολόγων, διότι εἶδομεν εἰς τὸν κατάλογον μερικῶς ἰατροῦς, οἵτινες τῶρα ἐνεθυμήθησαν, ὅτι εἶναι τοιοῦτοι.

* * *

Κατὰ σύμπτωσιν παρουσίας καὶ τῆς βουλῆς ὅλοι οἱ βουλευφόροι ἰατροὶ μετεβλήθησαν εἰς ἰατροὺς βουλευφόρους.

* * *

Ἀπὸ τὸν κατάλογον ἔλειπον μερικαὶ εἰδικότητες ἰατρικαὶ ἀφοῦ ἄλλαι παρήσαν. Οὕτω δὲν εἶδομεν τὸν κ. Θεοδωρίδην ὅστις ἠδύνατο κάλλιστα νὰ μᾶς φωτίσῃ διὰ τῶν κλιματολογικῶν παρατηρήσεων του ἐν Κηφισίᾳ.

* * *

Τὸ ζήτημα τῆς ἐπιδημίας τοῦ θέρους δεινὸν ἀγῶνα ἐγέννησε μεταξὺ τῶν Ἀθηναίων ἰατρῶν. Καὶ ὁ κ. Ζωχιὸς εἶπεν: «ὅσους δὲν ἠμπορούσαμεν νὰ ἰατρεύσωμεν καὶ ἐπήγαιναν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, ἐλέγομεν, ὅτι πάσχουν ἀπὸ κοιλιακὸν τύπον.»

* * *

Παρετηρήθη, ὅτι περισσότεροι ἰατροὶ ἦσαν εἰς τὸ δωρεὰν γεῦμα τοῦ Παργασσοῦ ἢ εἰς τὸ βεφενηδὸν ἰδικὸν των.

* * *

Καὶ γεννᾶται μία ἀπορία. Αἱ πόλεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας λείπουν τόσο ἰατροὶ ἐδῶ παρόντες, στέκουσιν καλλίτερα εἰς τὴν ὑγείαν των ἢ χειρότερα;

* * *

Καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα, ὁ Ἀσμοδαῖος ἀκόμη δὲν ἐκατάλαβε τί ἐβγήκε ἀπὸ τὸ συνέδριον τῶν Ἑλλήνων ἰατρῶν.

Διάλογοι ἐπὶ τῆς φωταψίας.

Μεταξὺ ὑπηρέτου καὶ ὑπηρετριάς. — Τί ἀνάβουν φῶτα πάλιν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν;

— Κάμουν συμβούλιο οἱ γίατροι καὶ θέλουσιν νὰ βλέπουν.

Μεταξὺ δύο Ἀθηναίων. — Δὲν βλέπεις βετσίνας; τί ἤλεκτρικὸν φῶς μοῦ κουβεντιάζεις;

— Κουτέ! Ἡ βετσίνα εἶνε ἑλληνικὸ ἤλεκτρικὸ φῶς.
(Ἱστορικά).